

drig naaet saa højt op. Paa den Smule, ca. 9 Mill. kg, som virkelig polariserer 98, har man en Beskyttelse endnu af 4,30, men det er jo kun en lille Del imod de 44 Mill. kg, som have en Beskyttelse af 5,05. Og det er en virkelig effektiv Beskyttelse, for det er lige saa fint Melis som andet Melis, det er ikke Puddersukker, der her sammenlignes med Melis, det er Melis mod Melis, og den danske Melis er lige saa fin som den indførte. Her er der altsaa en virkelig Konkurrence, som kan gaa lige op til Grænsen. Jeg mener, at den indenlandske Beskyttelse aldrig kan opnaas fuldt ud, man kan maaske opnaa de 95 pCt. af den, men ikke den fulde Beskyttelse. Men her konkurrerer man paa lige Felt, og her var Beskyttelsen i Virkeligheden lige saa stor før 1908.

Værre bliver det, naar vi vende os til den næste Position, hvor Roesukkeret i Virkeligheden skulde ligge. Der svarede før 1908 4½ Øre pr. kg, nu svares der 4. Der var der en Beskyttelse paa 1½, nu er der en Beskyttelse paa 2½, som den ærede Ordfører (N. P. Jensen) ogsaa rigtigt skriver. Det er den Position, hvor Roesukkeret i Virkeligheden hører hjemme. Det konkurrerer der med Fariner og lignende Arter, og der har man faaet en forøget Beskyttelse. Endelig er der den sidste Position, den er ganske forsvunden. I gamle Dage, før 1908, kunde man indføre Sukker, der ikke var saa lyst som Standardprøven Nr. 9, men det er ganske forsvundet, idet man er gaaet ned til at sætte en Polarisation af 86, og Sukker af denne Polarisation er ikke spiseligt. Det var derimod det Sukker, der tidligere kunde indføres i Henhold til den gamle Toldlovs Position 229, idet det Sukker baade kunde bruges i Produktionen og navnlig købtes af Raffinaderierne for at raffineres om til Melis. Derved havde — det skriver ogsaa den ærede Ordfører — Sukkerfabrikkerne en Minusbeskyttelse af 0,50 Øre. Tager vi dette Minus fra og lægger det andet til i den mellemste Position, hvor de danske Sukkerfabrikker altsaa faa 1 Øre mere, se vi, at de i Virkeligheden i Praksis faa en forøget Beskyttelse. Saaledes som Lovforslaget i sin Tid blev forelagt i Folketinget første Gang, lød det paa en Polarisation af 90, og havde vi holdt os til det, kunde der have været Konkurrence fra de Raffinaderier i Danmark, der vilde indføre fremmed Roesukker, thi fremmed Roesukker — fra Tyskland, Rusland eller hvor det kommer

fra — polariserer omkring 88—89—90, maaske lidt over 90. Men man gik altsaa ned fra 90 til 86, og Sukker, der polariserer 86, kan slet ikke bruges til Raffinering. Derved har man afskaaret sig fra al Konkurrence af Raffinaderier i Danmark, og det er ogsaa en Fordel. Naar vi lægger alt dette sammen, mener jeg, at Sukkerfabrikkerne ikke have faaet nogen yderligere Nedsættelse, men i Virkeligheden en Forøgelse af Beskyttelsen.

Den ærede Ordfører (N. P. Jensen) skriver, at Loven af 1908 tvang det lyse Sukker over i det mørkere danske Puddersukkers Gruppe. Hvad vil det sige? Den tvang det ned under 86, men det er lige lyst, det er lige saa fint den Dag i Dag, som det var den Gang. Det polariserer under 86, men det gjorde det ogsaa før den Tid. Det, at man kalder Sukker over 98 lyst og under 98 mørkt, er Teori, som man kan stille op, men det har i og for sig ikke noget med Praksis at gøre. Det danske Puddersukker er den Dag i Dag lige saa lyst som altid, maaske lysere, og det er ikke sprunget over i det mørkeres Gruppe; det polariserer ikke mere end 86, men det gjorde det heller ikke før. Det er den Slags Vendinger, som man kan benytte, men som ikke have praktisk Betydning. Vi dele efter visse Regler, før delte vi efter Lyshed, nu efter Polarisation. Nu polariserer dette Sukker 86, men det er lige lyst for det.

Saa komme vi til de Tavler, som den ærede Ordfører (N. P. Jensen) har opstillet i Betænkningen. Det er i og for sig et glimrende Stykke Arbejde, den ærede Ordfører her har udført med stor Ulejlighed, og — jeg gentager det — den ærede Ordfører kan teoretisk forsvare dem. De ringeste Tavler ere Nr. 6 og 7, der handle om, hvor meget dansk Sukker der er udgaaet til Forbrug uden at blive raffineret, og hvor meget dansk Sukker der er tilført Raffinaderierne. Jeg vilde gerne have dette Forhold nøjagtigt konstateret ogsaa for den tidligere Tids Vedkommende. Jeg sagde under Behandlingen af Toldloven af 1908, at omkring Halvdelen af dansk Puddersukker udgik til Forbrug uden at raffineres. Man vilde næsten ikke tro mig den Gang. Af den første Tavle faar man ikke at vide, hvor meget det var den Gang, og hvor meget det er nu. Men Tavlen er ogsaa i sig selv mangelfuld. Jeg ser, at Nykøbing Fabrik staa opført med et mindre Kvantum Sukker. Det kan ikke være rigtigt, da den sælger alt sit Roesukker til de danske Sukker-